Oorlogsindustrie moet afbrokkelende Duitse economie redden

8 oktober 2025

Gedwongen onafhankelijkheid van Rusland en het met volle verstand afbreken van de Duitse civiele economie lijken Duitsland klaar te moeten maken voor een oorlog tegen haar oude rivaal Rusland. Zoals ook in de Eerste én Tweede Wereldoorlog lijkt de oorlogsindustrie het uitvallen van de reguliere economie op te moeten vangen. Voor wapenfabrikant Rheinmetall breken gouden tijden aan, zoals ook Krupp kon groeien als wapenleverancier van politieke avonturiers.

Foto: Villa Krupp bij Essen (EZAZ)

Profiteur van oorlog

Je vergaapt je aan de excessieve weelde van ‘Villa Hügel’ die de familie Krupp in 1869 in de heuvels boven de rivier de Ruhr bij Essen liet bouwen. De grootste eensgezinswoning van Duitsland telt 269 kamers en een totaal oppervlak van 8.100 m2. De villa en haar voormalige eigenaren, de familie van Alfred Krupp staat voor een vast en zich herhalend deel van de Duitse geschiedenis. Als zijn zoon Fritz in 1875 op 21-jarige leeftijd het bedrijf overneemt, breekt een gunstige tijd aan. Keizer Wilhelm II wil een vloot opbouwen en Fritz is er als de kippen bij om de keizer van dienst te zijn.

In aanloop tot de Eerste Wereldoorlog neemt de behoefte aan bewapening toe. De opvolger van Fritz, die ten gevolge van een sexschandaal aan een beroerte of zelfmoord stierf, Gustav Krupp produceert zware wapens voor de aanstaande oorlog.

De Eerste Wereldoorlog was niet zozeer een logisch gevolg van de impuls van de globalisering die eraan voorafging, maar eerder een rampzalige terugval in deze ontwikkeling, die vervolgens ook voor langere tijd tot stilstand kwam. ‘Globalisering’ verwijst naar de gelijktijdige toename van de interactiedichtheid en de snelheid van interactie over grote afstanden, uiteindelijk op mondiale schaal.

De oorlog die eindigt met het Verdrag van Versailles legt het bedrijf een verbod op om nog langer wapens te maken en Gustav gaat allerhande artikelen maken die in elk huis voorkomen zoals bestek of melkkannen. (Bron)

Villa Krupp

Villa Krupp

Villa Krupp

Met de opkomst van Hitler en het Nationaal Socialisme breekt er weer een tijd van spanningen en oorlogsretoriek aan. Ofschoon de familie Krupp niets van de NAZI's wil weten, meent Gustav Krupp dat Hitler op legale wijze, via verkiezingen, aan de macht is gekomen. Zelfs zijn vrouw zou tegen een bediende hebben gezegd, kijkend naar de wapperende NAZI-vlag boven de deur: *"Kijk hoe diep wij gezonken zijn"*.

Krupp wil op haar website over de periode 1940-1945 maar één zin kwijt: *"Toenemende controle van de wapenproductie door het rijk via de "commissaris voor het vierjarenplan."* Hiermee wil Krupp maar zeggen dat het bedrijf gedwongen werd om voor de NAZI's wapens te produceren.

In de villa herinnert een tekst aan de Nederlandse origine van het bedrijf: Arndt Krupp kwam ruim 400 jaar geleden vanuit Nederland naar Duitsland. De naam Krupp zou Duitsland blijvend veranderen.

Slecht was Krupp niet voor haar arbeiders. Ten zuiden van Essen bouwde de familie een sfeervolle tuinstad onder de naam van Margarethenhöhe, naar de initiatiefneemster, dat tot op de dag van vandaag als voorbeeldwijk geldt.

Margarethenhöhe

Margarethenhöhe

Margarethenhöhe

De geschiedenis herhaalt zich

Duitsland moet weer het grootste conventionele leger van Europa hebben. Dat zegt de huidige kanselier en oud-Blackrockman Friedrich Merz. *"Conventioneel verwijst in deze context naar klassieke, militaire vaardigheden, dat wil zeggen: alles, behalve biologische, chemische en nucleaire wapens"*, legt Amelie Stelzner-Doğan, adviseur Bundeswehr und Gesellschaft bij de Konrad-Adenauer-Stiftung, aan BR24 uit.

Dat deze Duitse ambitie zich voor de derde keer in iets meer dan een eeuw openbaart, lijkt weinigen in politieke kringen en media te storen. Ook dat de oorlog in Oekraïne weer gaat om de oneindige vruchtbare landbouwgronden en talrijke grondstoffen, gelijk de doelen van de NAZI's, verontrust niemand. De vorige oorlogen zijn al weer vergeten: WWI: 10 miljoen doden, WWII: 60 miljoen doden.

Inmiddels is de naam Krupp door de sterfte van Alfried Krupp in 1967 verdwenen. Krupp maakt dus geen wapens meer. Wel een van zijn opvolgers: Rheinmetall met de hoofdzetel in Düsseldorf. Hellmuth Röhnert werd in 1939 CEO van het fusiebedrijf Rheinmetall-Borsig-AG. Hij was al in mei 1932 lid geworden van de Nazi-partij (NSDAP). Hij behoorde tot de vriendenkring van de Reichsführer SS (ook bekend als de 'Freundeskreis Himmler'), waar alleen geselecteerde persoonlijkheden, die onvoorwaardelijk toegewijd waren aan het Nationaal-Socialisme, werden uitgenodigd. Heinrich Himmler (1900-1945) had de controle over de politie, concentratiekampen, Waffen SS en vanaf 1943 Reichsminister van Binnenlandse Zaken, een van de belangrijkste verantwoordelijken voor de Holocaust.

Met de door wanbeleid krimpende Duitse economie en vertrek van talrijke bedrijven uit het land, gokt de politiek op de wapenindustrie, zoals dat ook in tijden voorafgaand aan de Tweede Wereldoorlog ging. Toen investeerde het land, met veel hulp van internationale investeerders in wegen en wapens. Ook nu wil kanselier Merz in wegen en wapens investeren. Wegen zijn van groot belang voor troepenverplaatsing. De honderden bruggen die in Duitsland amper meer een zwaar beladen vrachtwagen kunnen dragen, moeten dus gerepareerd, zo ook de met gaten beschadigde snelwegen.

Met de door de Duitse politiek toegejuichte aanslag op hun levenslijn Nordstream

met het goedkope Russische aardgas en de falende energietransitie, wordt de Duitse industrie in hoog tempo ontmanteld. Nu moeten honderden miljarden voor de wapenindustrie voor nieuwe voorspoed gaan zorgen. En voor een groot Duits leger.

‘Mooie cijfers’ bij Rheinmetall

Rheinmetall heeft de slingers in Düsseldorf opgehangen. Eindelijk heeft Duitsland haar schuldgevoel over de Tweede Wereldoorlog van zich afgeschud. We mogen ons weer, voor de derde maal, bewapenen.

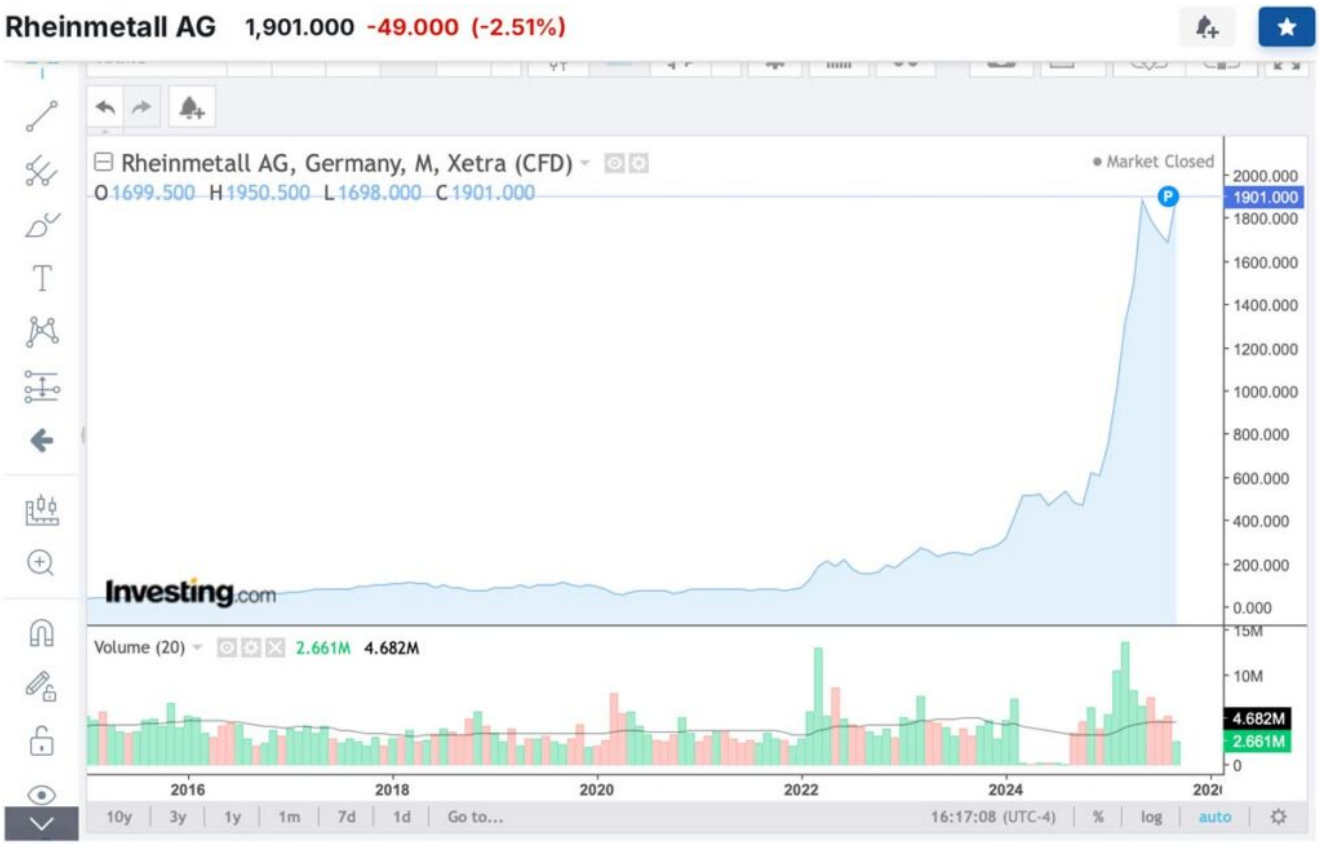

Bron: https://www.investing.com/equities/rheinmetall-chart
Het financiële hart van Rheinmetall maakte in het 1e kwartaal van 2022 al een sprongetje toen Rusland met zijn ‘Special Military Operation’ begon en Oekraïne binnenviel. Maar nog te vroeg gejuicht. Pas toen medio 2024 duidelijk werd dat Duitsland zich zou herbewapenen vloog de koers van Rheinmetall door het dak.

De omzet van de groep steeg in 2024 aanzienlijk met 36% tot € 9.751 miljoen, de omzet in de militaire sector steeg met maar liefst 50%. Het bedrijfsresultaat steeg met 61% en bereikte een nieuwe recordwaarde van € 1.478 miljoen (2023: € 918 miljoen). Ook de winstmarge van de groep klom tot 15,2% en bereikte zelfs 19%

in de defensietak.

De beleggers kunnen tevreden zijn over Rheinmetall Backlog. Het presenteerde een nieuwe recordwaarde van € 55,0 miljard, een stijging van 44%. Ook het dividend liet mooie cijfers zien: € 8,10 per aandeel, in 2023 nog € 5,70. (Bron)

Wel wapens, maar geen militairen

Armin Papperger, CEO van Rheinmetall, zei in 2024: *"Je kunt ervan uitgaan dat er uiteindelijk tussen de 30 en 40 miljard euro uit het speciale fonds naar ons toe zal komen."* Namelijk *"voor luchtverdediging, vrachtwagens, munitie, ons aandeel in het F35-programma en nog veel meer"*.
Probleem is dat er nog meer geld uit de federale begroting moet worden vrijgemaakt omdat anders er wel wapens zijn, maar dat het geld om militairen te betalen ontbreekt.

Uit onderzoek blijkt dat vanaf de Russische inval in Oekraïne in februari 2022 niet alleen het aantal berichten in de media over Rheinmetall toenam, maar ook de toon positiever werd. Dat verklaart het sprongetje dat de beurskoers van het bedrijf in het eerste kwartaal van 2022 maakte. Hoe groter de 'Russische dreiging' wordt voorgesteld, hoe meer sympathie Rheinmetall ten deel valt. Hoe meer angst, hoe hoger de winsten van wapenfabrikanten als Rheinmetall. De oplettende lezer kent het model al uit de Covidtijd.

Blackrock is overal bij betrokken

Of je nu over Oekraïne, Big Farma of de wapenindustrie spreekt, Blackrock duikt overal op. Het bedrijf is met 6,89% de grootste aandeelhouder van Rheinmetall, dat een bedrag van ruim € 6 miljard vertegenwoordigt. Na Blackrock komt Vanguard als tweede in grootte met 3,97%, overeenkomend met € 3,4 miljard. (Bron)

Ook in Oekraïne is Blackrock erbij, of beter gezegd, was erbij. Blackrock nam deel van het Ukraine Development Fund dat volgens Philipp Hildebrand van het bedrijf USD 15 miljard bij elkaar had moeten brengen. Met de verkiezing van Donald Trump, die zich uitsprak voor een snelle beëindiging van de oorlog, verloor Blackrock haar belangstelling en trok zich als directe partij uit Oekraïne terug.

Alleen via haar klanten is zij nog betrokken. Blackrock en Vanguard juichen de Duitse herbewapening dan ook van harte toe.

Waarom de Duitse kanselier een confrontatie met Rusland als wenselijk beeld presenteert, is gezien vanuit het landsbelang van Duitsland en haar bevolking onbegrijpelijk. De voortdurende oorlog die bewust op gang wordt gehouden, kost vele tientallen miljarden. De sancties, bedoeld om Rusland te treffen, treffen vooral Europa en het industriële hart Duitsland.

Wie echter bedenkt dat kanselier Merz topman van Blackrock in Duitsland was, begrijpt dat hij vooral de belangen van zijn vorige werkgever voor ogen heeft. Ook de Franse president Marcron, ooit als president uit het niets geparachuteerd vanuit de Rothschildsbank, weet wie hij te dienen heeft en wie belang heeft bij voortzetting van de oorlog: banken en investeerders.

Kritische volgers van de herbewapening

Kritische stemmen zijn er ook. Informationsstelle Militarisierung (IMI) is een groep dat sinds 1996 aan bewustwording van politiek ter bevordering van vrede werkt. Hiertoe geeft zij een online magazine (PDF) uit en organiseert regelmatig bijeenkomsten en vredes-demonstraties.

Zo vond van 26 tot 31 augustus jl. het Ontwapeningskamp Rheinmetall plaats in Keulen. De politie van Keulen dreigde de demonstratie te verbieden. De groep kon dit verbod net op tijd voor de hogere administratieve rechtbank in Münster verhinderen. Rond het kamp in Keulen vonden tal van acties plaats, zoals de blokkade van het Loopbaancentrum van de Bundeswehr en bij de van origine bouwer van landbouwvoertuigen Deutz, die in de toekomst zijn productie volledig zal overschakelen naar bewapening. Naast vele workshops en uitwisselingen was er ook een slotparade op de laatste dag van de actie, die door de politie met extreem fysiek geweld werd beëindigd.

Commentaar

De herbewapening komt de afbrokkelende Duitse economie goed van pas. Immers de industrie die de verkoop van auto’s, machines of landbouwvoertuigen (door de afbraak van de landbouw) ziet instorten heeft nu een optie: overgaan tot het

produceren van wapens. De hoge energiekosten maken dan niet meer uit omdat er geen concurrentie meer is en de overheid bereid is royaal te betalen.

Al in de tijd van de DDR liet de vredesbeweging van zich horen onder de naam ‘Schwerter zu Pflugscharen’, van zwaarden naar ploegen. Met de steeds hoger opgevoerde druk op de landbouw lijkt nu een omgekeerde beweging gaande: van tractoren naar legervoertuigen.

Ook de ontslagen werknemers bij Volkswagen en andere autofabrikanten zullen straks in de rij staan in de wapenindustrie. *“De marktkapitalisatie van wapenfabrikant Rheinmetall overtrof de auto-gigant Volkswagen Group donderdag, een teken van de economische verschuiving van Duitsland van auto’s naar defensie”*, schreef Politico afgelopen maart. Een volgende stap naar overname van failliete bedrijfsonderdelen van VW door Rheinmetall is een kwestie van tijd.

Zonder de uitgelokte oorlog tussen NAVO-landen en Rusland, op het grondgebied van Oekraïne, was deze ombouw van de Duitse economie naar een oorlogseconomie ondenkbaar geweest. Het opblazen van Nordstream en de onverhulde instemming van de Duitse politiek hiermee, wekt de indruk dat bewust is toegewerkt naar een afbraak van de traditionele en krachtige economie van het land opdat daarmee de juiste condities konden worden geschapen om een sterke oorlogsindustrie op te bouwen.

Net zoals in de aanloop naar de Tweede Wereldoorlog wordt Rusland als vijand voorgesteld die moet worden verslagen. Een meerderheid van de bevolking, door 24/7 mediale anti-Rusland propaganda, valt weer voor de inmiddels twee maal eerder mislukte oorlogspogingen om Rusland onder Westerse controle te brengen.

Het gebrek aan historisch kennis bij veel mensen is daar zeker debet aan. De geschiedenis van een zelfdestructief Europa kan zich hierdoor herhalen, voor de derde maal.

Ondertussen zien de Amerikanen hoe de miljarden euro’s hun kant op komen voor de LNG en wapens, bij elkaar zo’n €1.350 miljard. Daar bovenop wordt de export van Europese producten met 15% importheffingen belast.

Europa lijdt aan een terugkerende zelfverachting en onderdanigheid aan

ondemocratische krachten. Laten we hopen dat het dit keer beter afloopt dan in 1945.